

Stanovisko Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.12.1992, sp. zn. Tpj 46/92, ECLI:CZ:NS:1992:TPJ.46.1992.1

Číslo: 15/1995

Právní věta: Při každé změně vazebních důvodů, uvedených v jednotlivých literách ustanovení § 67 tr. ř., je nutno vyjádřit tuto změnu rozhodnutím soudu (soudce), vydaným formou usnesení.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 22.12.1992

Spisová značka: Tpj 46/92

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Stanovisko

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 67

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 15/1995 sb. rozh.

Při každé změně vazebních důvodů, uvedených v jednotlivých literách ustanovení § 67 tr. ř., je nutno vyjádřit tuto změnu rozhodnutím soudu (soudce), vydaným formou usnesení.

(Stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 22.12.1992 sp. zn. [Tpj 46/92](#))

Z odůvodnění:

Při sledování pravomocných rozhodnutí soudů České republiky evidenční senát Nejvyššího soudu ČR zjistil, že soudy postupují nejednotně v případech, kdy obviněný byl vzat do vazby z více důvodů uvedených v § 67 tr. ř. a kdy v dalším průběhu trestního stíhání některý z těchto důvodů odpadne. Některé soudy změnu rozsahu vazebních důvodů vyjadřují rozhodnutím, jiné soudy pouze sdělují neformálním přípisem věznici, že určité důvody vazby, zpravidla vazební důvod podle § 67 písm. b) tr. ř., odpadly. Soudy tedy postupují nejednotně v otázce, která má podstatný význam pro postavení obviněného a pro realizaci jeho práv po dobu vazby.

Věc byla proto předložena předsedovi Nejvyššího soudu ČR, který ve smyslu § 19 odst. 1 věta druhá zák. č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, navrhl trestnímu kolegiu Nejvyššího soudu ČR, aby zaujalo stanovisko ke sjednocení výkladu § 72 odst. 1 tr. ř. v souvislosti s § 67 písm. a), b), c) tr. ř.

Z pohledu navrhovaného znění tohoto stanoviska je nutno vycházet z toho, že případná změna

důvodů vazby, která se projeví tím, že odpadnou nebo se rozšíří důvody vazby, vyjádřené v jednotlivých literách ustanovení § 67 tr. ř., popř. se tyto důvody změni, může mít významný dopad na režim vykonávané vazby. To platí zejména tehdy, odpadne-li důvod vazby koluzní, předpokládaný ustanovením § 67 písm. b) tr. ř., s podobnými změnami však mohou být spojeny i další významné procesní důsledky, např. z pohledu nahrazení vazby zárukou nebo slibem nebo z pohledu možnosti přijetí peněžité záruky.

Rozhodnutí soudu nebo soudce při vzetí obviněného do vazby přitom deklaruje konkrétní důvody vazby a účinek podobného rozhodnutí nelze odstranit pouhým přípisem, zaslaným věznici, popř. prokurátorovi. V posledně uvedeném případě by navíc nastala problematická situace kupř. tehdy, pokud by prokurátor nesouhlasil se zúžením vazebních důvodů.

Možno tudíž dovozovat, že se jedná o jeden z případů rozhodování o vazbě, na které dopadá režim ustanovení § 74 odst. 1 tr. ř. Obviněný se přitom může opravným prostředkem domáhat i výraznějšího zúžení vazebních důvodů, než jak o něm bylo rozhodnuto napadeným usnesením.

O změně vazebních důvodů je totiž nutno rozhodovat formou usnesení (srov. § 119 tr. ř.), vydaného soudem v neveřejném zasedání. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost (§ 74 odst. 1 tr. ř.) Pro úplnost je třeba připomenout, že při žádosti obviněného o propuštění z vazby na svobodu, které soud (soudce) nevyhoví, z jejího podnětu však zúží nebo ve prospěch obviněného změni důvody vazby, bude rozhodnutí o vazbě obsahovat jednak výrok o zamítnutí žádosti o propuštění z vazby, jednak výrok o změně vazebních důvodů.

Vzhledem k poznatkům ze stávající praxe by bylo na místě každou změnu vazebních důvodů neprodleně oznámit vhodným způsobem (faxem) věznici, ve které obviněný vazbu vykonává, popř. soudu, u kterého je vedeno trestní stíhání obviněného.